

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **MACHALA a.s.**, se sídlem Praha – Nové Město, Hybernská 1271/32, IČ: 64790444, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31, o kasační stížnosti stěžovatele MACHALA GROUP SE, se sídlem Praha 1 – Nové Město, Hybernská 1271/32, IČ: 24133418, zastoupený Mgr. Alexandrem Klimešem, advokátem se sídlem Mělník, Ve Vinicích 553/17, proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 9. 2013, č. j. 11 Af 72/2011 - 50,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Stěžovateli **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč, který mu bude poukázán z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím Finančního ředitelství pro hl. m. Prahu ze dne 14. 9. 2011, č. j. 11072/11-1300-100924, bylo zamítnuto odvolání společnosti MACHALA a.s. proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 2 (dále jen „správce daně“) ze dne 16. 2. 2011, č. j. 67101/11/001514109667, kterým správce daně rozhodl, že společnosti MACHALA a.s. nenáleží nárok na odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 67 336 Kč za zdaňovací období červenec 2007 podle ust. § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty, ve znění rozhodném pro dotčené zdaňovací období (dále jen „zákon o DPH“).

[2] Z hlediska skutkového stavu věci žalovaný vycházel mj. ze sdělení Policie České republiky ze dne 9. 4. 2009, z něhož vyplynulo, že dle zajištěných dokladů byla společnost MACHALA a.s. součástí řetězce plátců, ve kterém společnost Property Praha s.r.o. obratem peníze získané od společnosti MACHALA a.s. přeposílala společnosti Symbiosa Group, s.r.o., kde byly okamžitě vybírány v hotovosti, přičemž její jednatel byl vzhledem ke svému těžkému dědičnému nervovému onemocnění, kterým trpí od narození, pod

trvalým dohledem. Ceny, za které byly společností MACHALA a.s. poptávané spoty odvyšlány, byly až dvacetinásobně nižší, než ty, které jí byly fakturovány. Žalovaný je přesvědčen, že v souzené věci byla prokázána skutečnost, že společnost MACHALA a.s. byla součástí řetězce transakcí, jehož účel nebyl ekonomické povahy.

[3] Společnost MACHALA a.s. podala proti rozhodnutí žalovaného správní žalobu k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který ji rozsudkem ze dne 16. 9. 2013, č. j. 11 Af 72/2011 - 50, podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl. Městský soud konstatoval, že splnění pouhých formálních náležitostí nepostačuje ke vzniku nároku na odpočet daně z přidané hodnoty. Zjištění daňových orgánů o opakujících se obchodních transakcích mezi úzkým okruhem subjektů, které spojuje například osoba statutárního zástupce, bylo dle názoru městského soudu zcela oprávněně důvodem pochybností, které správci daně vznikly ohledně údajů uvedených společností MACHALA a.s. v daňovém tvrzení.

[4] Rozsudek městského soudu napadl stěžovatel MACHALA GROUP SE kasační stížností pro nesprávné posouzení právní otázky soudem [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] a porušení zákona o správním řízení, pro které měl soud přezkoumávané rozhodnutí žalovaného zrušit [§ 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].

[5] Před případným posouzením důvodnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud zabýval splněním podmínek řízení o kasační stížnosti. Shledal přitom, že kasační stížnost je třeba odmítnout, neboť je podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

[6] Z výpisu z obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 13854, plyne, že společnost MACHALA a.s. byla dne 7. 2. 2013 (*tedy před vydáním napadeného rozsudku městského soudu ze dne 16. 9. 2013*) vymazána z obchodního rejstříku, právním důvodem výmazu této společnosti bylo rozhodnutí o fúzi sloučením se společností MACHALA GROUP SE.

[7] Podle § 68 odst. 1 věta první zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obchodní zákoník“), společnost zaniká ke dni výmazu z obchodního rejstříku.

[8] Výmaz společnosti MACHALA a.s. z obchodního rejstříku má konstitutivní účinek v tom smyslu, že tato společnost ke dni 7. 2. 2013 zanikla jako právnická osoba a možný subjekt právních vztahů všeho druhu včetně vztahů procesních.

[9] Podle § 64 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro řízení ve správním soudnictví přiměřeně ustanovení první a třetí části občanského soudního řádu.

[10] Podle § 103 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), kdykoli za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž lze jednat ve věci (podmínky řízení).

[11] Nedostatek některé z podmínek řízení má za následek, že soud nesmí vydat meritorní rozhodnutí, proto je povinností soudu zabývat se z úřední povinnosti tím, zda není dán nedostatek podmínek řízení nejen na začátku řízení, ale i po celou dobu dalšího řízení. Mezi podmínky řízení patří také podmínky na straně účastníka, tj. mimo jiné způsobilost být účastníkem řízení (§ 33 odst. 2 s. ř. s.).

pokračování

[12] Ztratil-li tedy původní žalobce MACHALA a.s. po zahájení řízení způsobilost být účastníkem řízení, měl městský soud před vydáním meritorního rozhodnutí posoudit, zda má řízení zastavit nebo přerušit, anebo zda v něm může pokračovat, a o tom, s kým bude v řízení pokračováno, měl rozhodnout usnesením (§ 107 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.).

[13] Městský soud však zánik společnosti MACHALA a.s. zřejmě přehlédl (je korektní uvést, že s ohledem na velmi podobné obchodní firmy a shodná sídla obou dotčených subjektů mohlo ze strany městského soudu při nahlédnutí do obchodního rejstříku dojít k jejich záměně; ze strany stěžovatele by bylo ostatně rovněž korektní, kdyby výše uvedenou fúzi a zánik původního žalobce městskému soudu po jejím uskutečnění oznámil) a dne 16. 9. 2013 ve věci samé bez dalšího vydal rozsudek, ačkoliv již tato společnost neexistovala a neměla tedy ani způsobilost být účastníkem řízení. V důsledku toho pak ani napadený rozsudek městského soudu nemohl nabýt právní moci, neboť byl městským soudem doručován zástupci již zaniklého žalobce ARIADNA s.r.o. Není snad ani třeba dodávat, že v důsledku zániku původního žalobce MACHALA a.s. zanikla i plná moc, kterou dříve udělil jmenovanému zástupci.

[14] Na výše uvedeném nemůže nic změnit ani skutečnost, že stěžovatel MACHALA GROUP SE se podle obsahu kasační stížnosti zřejmě považuje za právního nástupce původního žalobce MACHALA a. s., neboť dokud není o jeho procesním nástupnictví podle § 107 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. rozhodnuto, není účastníkem řízení.

[15] V této souvislosti Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že uvedený stav nemohl být napraven v řízení před zdejší soudem, neboť rozsudek městského soudu byl vydán v době, kdy původní žalobce MACHALA a.s. již zanikl a ztratil způsobilost být účastníkem řízení.

[16] Za dané procesní situace Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel MACHALA GROUP SE je osobou zjevně neoprávněnou k podání kasační stížnosti proti předmětnému rozsudku městského soudu, neboť nebyl účastníkem řízení o žalobě, osobou zúčastněnou na řízení (§ 102 s. ř. s.) a soudem dosud nebylo rozhodnuto ani o jeho případném procesním nástupnictví.

[17] Podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou. Nejvyšší správní soud tedy kasační stížnost proti rozsudku městského soudu odmítl dle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 téhož zákona. Jen pro úplnost zbývá dodat, že kasační stížnost je ostatně také předčasná, neboť napadený rozsudek městského soudu dosud nenabyl právní moci (§ 102 s. ř. s.).

[18] Kasační soud ve věci rozhodl v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 s. ř. s., podle něhož rozhoduje Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti zpravidla bez jednání.

[19] O náhradě nákladů řízení rozhodl zdejší soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo návrh odmítnut.

[20] Závěrem zdejší soud dodává, že bude v dalším řízení na městském soudu, aby postupoval dle § 107 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a v případě, že shledá, že původní žalobce, který zanikl, má právního nástupce, aby rozhodl o tom, s kým bude dále

v řízení na straně žalobce pokračováno a přikročil k opětovnému doručení rozsudku ze dne 16. 9. 2013.

[21] O vrácení soudního poplatku za kasační stížnost zaplaceného stěžovatelem ve výši 5000 Kč zdejší soud rozhodl podle § 10 odst. 3 ve spojení s § 10a odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 12. září 2014

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu